

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus inimicis suis it obuius Arti. & Hom. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Sudor sanguineus vnde.

Mortis Christi amaritudo quanta.

Psal. 21.

Orandum esse attentè & feruenter.

Martyribus quomodo fuerit delectabile mori.

Matth. 26.
Marc. 4.
Lucæ 22.
Iohan. 18.

timorem illum & trepidationem sensualitatis humanam vicit, vnde totus sanguis Christi exhilaratus commouebatur, quasi paratus efflittere ex vi impellentis amoris, atque de corde Christi in totum corpus redundantis. Itaque pro desiderio humana salutis, pro feruore & excessu nimie charitatis, Christus sudauit sanguinem. Hoc enim desiderium, puta redemptionis nostræ, tanto aestuabat in ipso vehementius, quo erat mori Christus vicinior. O quam amara, quam anxiosa fuit mors Christi exhibita, si imaginatio sola naturam eius totam aded concussit atque commouit, vt sanguinem pro sudore emitteret. Inspice itaque tu mitissimi illius cordis præssuram qua angebatur, quando totum corpus sanguinem sudabat. Neque enim corpus sudaret, nisi cordis anxietas sudorem excitaret. Vide igitur quomodo pijsimus Iesus angustia plenus, nusquam inuenit requiem. Nunc enim inter manus, nunc in terram caput reclinat, propter cordis internam pressuram, propterea in Psalmo loquens, dicit: *Factum est cor meum tanquam cera liquefscens in medio ventris mei.* Peracto agone, redijt Iesus ad discipulos, &c. dicens: *Dormite, &c.*

Lachryma deuotionis & compassionis vti excitanda.

DOcemur in oratione nostra esse attentè & feruenter. Videmus enim quam attentus fuerit Dominus, vt sanguineum sudaret sudorem. Verum quia nos sanguineum sudorem non emittimus, saltem pro sanguine lacrymas emittamus. Maximè enim Deo placent illæ lachrymæ, quæ pro eius compassione funduntur. Iterum consolamur quosq; hic. Nam quomodo martyres sancti libenter mortui sunt pro Christo, propter eiusdem amorem, licet secundum naturam & sensum carnis nequaquam eos delectabat mori, quando voluissent potius non mori: veruntamen quia seipos totos subiecerant Deo, etiam hanc voluntatem Deo subiciebant. Superabant igitur se, vt hoc quod secundum naturam non erat voluntarium, per Christi amorem sibi redderetur voluntarium. Quamobrem affectus viuendi, aut moriendi timor naturalis, non solum illis non nocuit, sed profuit etiam multum: quippe qui occasio illis erat se vincendi. Nam si secundum sensum carnis delectabile illis fuisset mori, quemadmodum est comedere aut bibere, quid meruissent? Hoc modo te ipsum consolare, si repugnantiam, si grauitatem, aut frigiditatem in Dei seruitio sentis, fac inuitus hanc sentias, & rationalis voluntas ediuerso agat quæ sua sunt, sensualem affectum tepiditatemque & acediam vincens, & se cogens ad exequendam non sui sensus sed Domini voluntatem.

Ad tempus matutinum Passionis Christi.

IESUS INIMICIS SVIS IT OBVIVS.

Articulus VIII.

TVnc ait discipulis suis, dicens: Sufficit. Ecce venit hora vt tradatur filius hominis in manus peccatorum. Surgite, eamus. Ecce qui me tradet, propè est. Adhuc eo loquente, ecce turba multa cum gladijs & fustibus missi à principibus

pibus sacerdotum & senioribus populi & scribis. Et qui vocabatur Iudas vnus de duodecim antecedebat eos. Qui autem tradidit eum dedit eis signum, dicens: Quemcunque osculatus fuero ipse est, tenere eum, & ducite cautè. Iudas ergo cum accepisset cohortem, & à pontificibus & pharisæis ministros, venit illuc cum laternis, facibus, & armis. Iesus itaque sciens omnia quæ ventura erant super eum, processit & dixit eis: Quem quæritis? Responderunt ei, Iesum Nazarenum. Dixit ei Iesus, Ego sum: Stabat autem & Iudas qui tradebat eum cum ipsis. Vtergo dixit eis: Ego sum, abierunt retrorsum & ceciderunt in terram. Iterum ergo interrogauit eos, Quem quæritis? Illi autem dixerunt, Iesum Nazarenum. Respondit Iesus, Dixi vobis, quia ego sum. Si ergo me quæritis, sinite hos abire, vt impleretur sermo quem dixit: Quia quos dedisti mihi, nõ perdidisti ex eis quenquam.

HOMILIA VIII.

CVM paululum dormissent discipuli indulto somno à Christo, ab eodem denuo excitantur, qui presentiebat Iudæ & hostium aduentum. A quibus ne improuisi ac subito, ex illorũ incursum terrentur discipuli, eos excitatos præmonuit. Consideranda hic Christi venit misericordia, bonitas & compassio, qui discipulos dormire finit & requiescere, quamdiu hostes abfuerunt, vt vix ante illorum accessum eos suscitaret, ne quierem interrumperet, aut turbaret. *Venit hora, ecce filius hominis tradetur in manus peccatorum.* Sæpenumero tractauerant Iudæi, quomodo Christum perderent, sed nihil potuerunt efficere, quia nondum venerat hora eius. Hæc est illa hora, de qua hic loquitur Iesus, & infra illis dicit dum comprehenderetur: *Sed hæc est hora vestra.* Hora Christi erat, in qua voluit capi & impie tractari: & Iudæorum hora erat, qua sinebantur malitia præualere in Christum, & quam vellent impie eundem tractare. *Surgite eamus illis obuiam. Adhuc eo loquente, ecce turba, &c.* Considera Iudæi Iudæorumq; astutiam in malo. Nam mununt se potestate Romanorum & etiam pontificum aduersus plebem, ne raperetur ex eorum manibus, neve à quopiam illi fauente, calumniam paterentur. *Iesus autem sciens omnia, &c.* Considera tertio omnem illam turbam cum Iuda stantem, occurrente illis Iesu, nemo enim eorum nouerat Iesum, imò nec Iudas agnoscebat, qui tamen alijs quos adduxerat, puta satellitibus diaboli, hoc est, militibus Romanis & ministris pontificum, dederat signum, dicens: *Quemcunque osculatus fuero, ipse est, tenere eum.* hoc signo simulatae amicitiae vobis indicare tradereq; illis Iesum. *Quem vbi, inquit, vobis tradidero & asseruauero, ducite caute,* quasi dicat: Videte ne vobis elabatur. Ego postquam hoc fecerim, satisfactum puto, nec de ipso me hoc posthac intromittam. Iam tamen quando Christus obuians, eos interrogauit, & dixit: *Quem quæritis?* Ioh. 13. nec Iudas Dominum agnouit, nec alius quispiam ex hostium hac turba. Respondentes itaque Iesu interroganti quem quærerent: *Iesum,* inquit, *quæ-*

Misericordia bonitas & compassio Christi. Ioan. 8. 10.

Astutia Iudæ ac Iudæorũ.

Matth. 26. Marc. 14.

Ioan. 13.

rimus Nazarenum. Dicit eis Iesus: Ego sum. Dicente Iesu, Ego sum, quare illum non capiunt? quare manus in illum non iniiciunt? nisi quia nondum illis concessa erat facultas, & quo intelligerent, sua se malitia nihil posse, nisi vltro se ipsum Christus in manus traderet. Discerent quoque, Iesum potuisse liberum abire ex eorum (si voluisset) manibus, quando illum ante oculos stantem prohibiti sunt agnoscere. Quomodo enim liber aut illæsus non potuisset abire, qui per hoc verbum, per quod se quæsitum manifestauit, dicens: Ego sum: tanta virtute omnes qui aderam prostravit, vt nemo illorum stare potuisset? Quid putas factum esset, si vindicare se voluisset, si eorum verborum vim sustinere non potuerunt, quibus se illis eum quem quærerent, esse manifestabat? Si aded sunt terribilia verba Christi, nec impijs ferenda, quando se ipsum obtulit in mortem, quando capi, iudicari & occidi voluit, quam formidanda sunt eius verba, quam grauius eius sunt audienda verba, quando venturus est iudicare vindicareq; malos? Si tantæ est virtutis verbum, Ego sum, quantæ erit potestatis. *Itē maledicti in ignem eternum?* Cum itaque surrexissent à terra, denuoq; interrogati quem quærerent, iterumq; respondissent vt ante: Dominus Iesus, *Si, inquit, igitur me queritis, sinite hos abire.* Considera hic, quia super se Iesus illis potestatem dedit, super apostolis autem nullam prorsus potestatem dedit. Ideo securi potuissent non fugere, hoc enim verbum: *Sinite hos abire,* fuit eiusmodi virtutis, vt nemo illos contra prohibitionem Christi lædere potuisset.

Voluntariè vt sit patiendum: voluntatis propria mala qua sint: pax item qualis in aduersis habenda.

Verba Christi
sunt quantæ
sunt virtutis.

Matth. 25.

Ioan. 18.

Vt nos voluntarios offerre debeamus ad patiendum.

Neminem lædi nisi à seipso.
1. Petri 3.

Voluntas propria vt sola noccat homini.

Pax vera in quo consistat.

DOcemur Christi exemplo, nos voluntarios offerre ad ea quæ patienda sunt, aut enim Deus vt patiamur vult, aut non vult. Si vult, qui nos sumus, vt audeamus aut præsumamus resistere aut subter fugere? Non subter fugiemus, non euademus, sed facimus vt absque fructu patiamur, quicquid nolentes patimur. Si verò Deus non vult vt patiamur, vniuersus mundus non nocebit nobis, nec poterit quicquam aduersum nos. Omnino igitur diuinæ prouidentia nos resignemus, omnino eidem confidamus oportet, & de manu eius quæ nobis eueniunt accipiamus. Stultissimum est fugere à manu Domini. Quo fugies aut fugis? & vbi effugies? vbi euades? tecum portas te ipsum. Vbiq; te comitantur passiones & infirmitates tuæ. Te ipsum circumfers quocunq; veneris. Intra te est, non in alio, quod pateris. Quis enim tibi nocebit, si bonus amulator fueris? Si tu bonus fueris, quis te lædere potest? Non tu te lædas ipsum, & nemo te lædet alius. Vis scire quis te lædit? Tua sola immortificatio, tua propria voluntas, qua non vis pati, qua optatis non vis carere. Tui priuatus amor, quem non niteris extinguere, tibi angustiam facit. Quocunq; igitur declinas, nisi ad Dominum confugas, non euades manus eius. Si euadere vis, ad illum confuge. Vbiq; est tentatio, vbiq; aduersitas, vbiq; vasa infirma, vbiq; imperfectos inuenies homines. Et pax tua non consistit in non sentiendo, sed in patienter tolerando aduersitates. Pax tua non est extra te, sed intra te: & si volueris, in potestate tua. Si te ipsum viceris, omnes inimicos tuos superasti. Neque enim maiorem habemus inimicum, quam nostrum proprium cor, & voluntatem nostram. Quæ diu e-